

[Statsministeren.]

gjorte Spørgsmaal, og dernæst foreslaa dels visse hurtigt virkende Foranstaltninger og dels visse paa længere Sigt virkende Foranstaltninger. Jeg synes ikke, det er umiddelbart indlysende, at dette er en nødvendig eller blot nyttig Udgang af Ønsket om Undersøgelser. Vi har foretaget Undersøgelser, der har været nedsat Kommissioner, vi har en Række Institutioner, særlige for Sønderjylland, og vi kan særdeles let skaffe suppleret, hvad der foreligger af Oplysninger. Derfor forekommer det mig, at et saadant nyt Apparat som en Undersøgelseskommission med Forslagsret vilde være temmelig aparte og upaakrævet i Øjeblikket. Bestræbelserne maa naturligvis fremdeles gaa ud paa at udbedre Forhold, som tiltrænger særlig Hensyntagen fra Statens Side. Regeringen er opmærksom paa Landsdelen og beskæftiger sig jævnlig og selvfølgelig, kan jeg sige, med den fornødne Sympati med alt, som fremkommer derfra. Vi maa imidlertid ønske, at den sønderjydske Landsdel betragtes som en Del af Landet og ikke som et Omraade, der bestandig skal have en særlig Behandling og særlige Undersøgelser. Jeg skal naturligvis paa den Foranledning, som det ærede Medlem har givet, drøfte Sagen med Kollegerne i Ministeriet, men jeg tror, at vi uden Vanskelighed er i Stand til at skaffe det Supplement til foreliggende Oplysninger, som kan ønskes, og de respektive Ministerier beskæftiger sig fremdeles med de forskellige Anliggender, som særlig maatte trænge sig paa.

Undervisningsministeren (Borghjerg):

Nogle Medlemmer har beklaget den foreslaaede Nedsættelse af Statens Tilskud til de private Realskoler, Gymnasier, Seminarier og Husholdningsskoler. Den foreslaaede Nedsættelse skyldes alene statsfinansielle Hensyn. Jeg tror, at disse Beklagelser vilde gøre stærkere Indtryk paa Tinget og Offentligheden, hvis det ikke netop var de samme ærede Medlemmer og deres Parti og deres Presse, der gennem Aar har raabt paa Besparelser i Statshusholdningen, ganske vist i Regelen uden at anvise, paa hvilke Punkter disse Besparelser skulde kunne foretages uden at gøre Skade. Regeringen har handlet. Det sidste Aar gik Statens Udgifter ned med langt over 30 Mill. Kr., hvortil kom Nedsættelser i Militæruddgifterne, saa at for sidste Aars Vedkommende Udgifterne nedsattes med omkring 40 Mill. Kr., en meget betydelig Nedsættelse. Statens Udgifter er, fra Krigen sluttede til nu, nedsat fra over 600 Mill. Kr. til under

300 Mill. Kr., altsaa med mere end Halvdelen. Der er baade af tidligere Regeringer paa mere eller mindre heldig Maade, navnlig for een Regerings Vedkommende paa en meget *uheldig* Maade, foretaget Nedskæringer, og den nuværende Regering har, som sagt, sidste Aar foretaget meget betydelige Nedskæringer. Men saa kommer de samme ærede Medlemmer, hvis Parti og Presse stadig raaber paa Nedskæring, og siger: ja, men det var ikke dér, det var ikke her! Nej, for det har de jo deres Interesse i, i god Overensstemmelse med Apotekerens Ord i „Aladdin“: „Gaa hen for mig og henret, hvem I vil, naar blot I sparer mig, min Kone og min lille Hassan med de skæve Ben“.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, som deltog i disse Beklagelser, sagde, at man kunde dog ikke, naar man havde vedtaget en Lov, som nu Lovene af 1928, om Statstilskud til private Seminarier og private Realskoler, derefter gaa hen og skære ned paa det, der var lovligt fastsat. Denne Begrundelse er ikke meget værd. Det ærede Medlem som hans Parti var selv i Foraaret med til at nedsætte Tilskuddet til de private Realskoler med 5 pCt. Det ærede Medlem har altsaa været med til at gøre det, han nu bebrejder os, maaske under Forudsætning af, at det kun var for et Aar, men dette ændrer jo intet ved det ganske uberettigede i den Argumentation, og det ærede Medlem behøver blot at tænke sig en lille Smule tilbage i Tiden; han vil da huske et Aar, 1927, hvor han og hans Parti skar voldsomt ned paa sociale Love, som de selv havde været med til at stemme for. Det lader sig altsaa gøre uden Mangel paa Logik.

Det ærede Medlem sagde — jeg citerer Rigsdagstidende —:

„hvis Regeringen ønsker at komme disse Skoleformer til Livs, ønsker jeg en Udtalelse fra de Radikale, om de fortsat vil være med til at staa Værn om den Lovgivning, vi fastlagde i 1927—28“. Dette Spørgsmaal er det overflødigst baade at stille og fra radikal Side at besvare, for det er ikke Regeringens Hensigt at komme disse Skoleformer til Livs. Det er jo meget betydelige Bevillinger, der stadig gives til private Mellem- og Realskoler udenfor København, nemlig selv efter de foreslaaede Nedskæringer langt over 2 Mill. Kr. Det er, som jeg sagde, udelukkende statsfinansielle Hensyn, der har været bestemmende her. Forresten er der det ejendommelige ved Nedskæringen i Fjor paa de 5 pCt., at Initiativet til den var taget af en af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens egne Partifæller, nemlig